

Over de grens van het toelaatbare

We leven in een spannende tijd. Steeds meer mensen zijn op zoek naar iets meer dan dat het gewone leven hen biedt. Velen vinden het in de seksualiteit en steeds meer samen. Als koppel! Wij vinden dat natuurlijk een puike ontwikkeling! Wel moeten wij er telkens voor waken dat de verhalen geen freakshow worden. Maar tegelijkertijd moeten we respect hebben voor, en met een open-mind blijven kijken naar de erotiek van (een deel van) onze lezers en lezeressen.

Deze keer de uitgewerkte fantasie van Bea, uit Hoorn. Van kinds af aan was zij al gefascineerd door nonnen. Naarmate zij ouder werd verplaatste die fascinatie zich naar de sexuele aspecten ervan. Zelf heeft ze het over een: 'constante hunkering naar de totale overgave aan iets dat voor jezelf zo immoreel is, dat het gewoon niet kan. En als je er uiteindelijk dan toch aan toegeeft, dan spat je bijna uit elkaar van genot'.

Bea heeft al een paar keer iets gedaan dat ze van zichzelf eigenlijk helemaal niet kon maken. Zo is ze vreemd gegaan, zomaar met iemand die ze in de stad had ontmoet. Was dit voor haar al verschrikkelijk opwindend, de keer daarna heeft ze zich door haar man laten pakken in het sperma van een vreemde vent! Zonder dat-ie het wist!

Bea's man is een vreemde gast. Hij wil helemaal niets met sex te maken hebben. Ja, 'behalve de "verplichte figuren", tweemaal in de maand', aldus Bea. In hun omgeving is er niemand die Bea kan vertrouwen en aan wie ze kan vertellen over het dubbelleven dat zij leidt. Toch vindt zij dat niet eens zo erg, want zo blijft alles wat ze doet hartstikke verboden, geheim en spannend.

Bea masturbeert veel, met haar handen, niet met hulpmiddelen. Haar man zou zulke apparaten in huis niet tolereren, laat staan begrijpen. Als ze heel geil is, dan koopt ze een komkommer bij de supermarkt. Alleen een komkommer. Dan geilt ze al bij de gedachte wat de mensen er misschien van zouden kunnen denken. Ze maakt er dan een hele film voor zichzelf van. Het is al een keer voorgekomen dat een caissière haar veelbetekenend heeft aangekeken terwijl ze met haar man boodschappen deed. Dit was hetzelfde meisje bij wie ze de dag ervoor een komkommer afrekende...

Een ander geile stiekeme gebeurtenis vertrouwde zij mij ook toe. Ze werd een keertje wakker, vroeg in de ochtend, een uur of vier.

Ze liep naar de keuken om wat te drinken, en staaarde naar buiten. Er was geen kip op straat, maar her en der brandden lichten. Toen heeft ze de keukentafel heel voorzichtig naar het raam geschoven, is daarop gaan liggen, en heeft zichzelf - met de lichten uit weliswaar - ten overstaan van heel de wereld gemasturbeerd. Twee keer achter elkaar is ze klaargekomen. Ze heeft zich in een theedoek moeten smoren om te voorkomen dat ze het uitschreeuwde van genot. Deze Bea stuurde deze fantasie naar mij op. Ik hoop dat je het mooi vindt geworden Bea! - RdW.

Beatrice kon de slaap niet vatten. Ze woelde onder de paardendecken en op het jute en met stro gevulde matras. Warm was het niet, alhoewel de één meter dikke muren de winterkoude buiten hield. Ook lag het niet aan haar houten brits, het bed waar ze na anderhalf jaar al zo langzamerhand aan gewend moest zijn. Nee, het was de lijfelijke onrust die God op haar losliet, de verzoeking, de test.

Het was een bijna branderig gevoel vanaf haar knieën tot over haar buik. Jeukerig ook, maar aan de andere kant niet helemaal. En precies op haar borsten, op en rond haar tepels, daar ervoer ze hetzelfde, alleen wat duidelijker, wat vastomlijnder. Ze had het wel eens eerder gehad, meerdere keren zelfs. Maar nog nooit was het zo sterk als nu.

De oudere zusters van de orde hadden haar tijdens de initiatie hiervoor gewaarschuwd. God zou haar verzoeken, haar op de proef stellen. Vooral de eerste maanden zou ze het wel redden, door haar vastberadenheid en het geloof in het celibaat. Echter, precies zoals zij voorspelden, zou het na een jaar of anderhalf het ergst zijn. Als ze die ongeschonden en onbeschaamd zou doorkomen, dan had ze de 'status frigiditas' bereikt. Dan zou de zonde haar niet meer verzoeken.

Beatrice huilde. Dit was gewoon te erg. Niemand had haar verteld dat het zo zou zijn. Ze stopte met woelen en probeerde zo stil mogelijk te liggen. Ze dacht aan de mensen in het dorp. Aan de armoede die daar heerste, en aan de hoop en het vertrouwen die de dorpelingen in de nonnen stelden. Dat er voor hen gebeden werd, dat God in de regio was. Maar het hielp niet.

Ze zag slechts de sterke smid. Met z'n ontblote sterke armen zo breed als dijbenen, de zwart-vettige vegen erop, en de krachtige slagen met z'n hamer op het ijzer. Keer-op-keer, keer-op-keer, in de vorm zoals hij dat wilde... Ze zag vrouwen naar de beek lopen, kleren wassen. Zichzelf wassen en betasten. Zacht, loom, genietend. Ze zag jongens die de vrouwen bespieden, vanuit de bosjes. En heftig bewegen met hun linker- of rechterschouder. Jongens die het met zichzelf deden...

Het is niet eerlijk!, schreeuwde het diep in haar, zij allemaal wel, en ik niet. Woest sloeg ze de deken van zich af, met armen en benen. Ze draaide wild met haar hoofd over de kussen. De stro-vulling kraakte. Zuster Beatrice opende haar benen. Ze wilde het niet, maar het gevoel dwong haar ertoe. De verderfelijke beelden van de dorpelingen flitsten nu aan haar geestesoog voorbij. Vooral de smid met zijn pompemde slagen, en de wassende van hun eigen lijf genietende vrouwen volgden elkaar in een ijtempo op.

Beatrice's handen kropen over het ruwe matras naar de onderkant van haar lichaam. Ze slopen over haar warme, gewillige dijbenen. De aanrakingen tintelden door heel haar lichaam. Langzaam streelde zij de binnenkant van haar dijbenen. Ze vocht tegen het verlangen om zichzelf aan te raken, maar ze wist dat het een hopeloze zaak zou zijn. Ze zou zichzelf aanraken, bevlekken, bezoedelen. Voor het eerst in haar anderhalf jaar durende lichamelijke gevangenis. Haar handen waren bij het schaamhaar aangekomen. Ze aarzelde. De hitte en zinnenprikkelende opwindning waren onverdraagbaar. Ze zou eraan toegeven, zoveel wist ze al. Maar diep in haar ontstond een nieuwe sensatie. Een gedachte die zo slecht was dat ze het gevoel had dat de duivel zelf bezit van haar lichaam had genomen. En dat zij zich aan hem gaf...

Ze aarzelde. Om het voor zichzelf nog lekkerder, nog verbodener te maken. Zuster Beatrice wist dat ze verloren was, en ze genoot ervan. De eerste aanraking was overweldigend. En toch, van heel diep was er ook verbazing; hoe het kwam dat zoiets fijns zo slecht kon zijn. Haar benen waren wijd gespreid, haar hielen en hoofd drukten diep in de matras waardoor ze een holle rug kreeg en alles nog beter voelde.

En met haar linkerhand hield ze haar onbezoedelde schaamlippen opzij, terwijl ze met de vingers van haar rechterhand haar clitoris betastte... Vrijwel onmiddellijk kwam ze klaar. Het was alsof haar lichaam zich van onderaf opende, en er van alles uitkwam. Geen slechte dingen, eerder waren het bloemen, een schitterende zon, een prachtig landschap. Ze genoot er met volle teugen van, en liet zich helemaal erin meevoeren. De genotsgolven rolden af en aan, iedere keer ondraaglijker, iedere keer heerlijker. Dat zoiets kon bestaan, realiseerde zij zich vreemd genoeg heel duidelijk. Zoiets zouden meerdere mensen moeten weten.

Ze moest haar gezicht in het armetierige bed drukken om te voorkomen dat ze het uit zou schreeuwen. En toch bleef ze haar vingers er tegenaan drukken, in een perfecte samenwerking met het genot dat haar voor het eerst in haar leven overspoelde.

Langzaam, heel langzaam nam het aan- en afrollende genot af. Ze begon weer meer met haar vingers te bewegen, om het gevoel in stand te houden. Dat lukte echter maar even. Er kwam weer ruimte om andere dingen gewaar te worden. Ze voelde tussen haar warme dijen. Dat ze zo zou zweten had ze niet gedacht. Heel het bed tussen haar benen was nat! Maar tegelijkertijd realiseerde zij zich dat het geen zweet kon zijn. Op haar rug en voorhoofd viel het namelijk nogal mee. In een flits begreep ze dat het uit haar vagina kwam. Dat vrouwen met dit vocht toegankelijker waren voor de mannen. Voor hun bobbel achter hun broeken, en schorten. Een nieuwe opwinding nam bezit van haar. Bezeten worden, door vreemde mannelijke lichaamsdelen, die in haar geschoven konden worden. Ze zuchtte, en voelde een enorme leegte in haar lijf dat tussen haar benen begon en tot diep in haar onderbuik doorliep.

Met één vinger gleed ze bij zichzelf naar binnen. Ze dacht dat ze gek werd, zo lekker was het. Met haar andere hand betastte ze haar borsten die vreemd prikkelend óp haar lijf leken te drukken in plaats er van deel uit te maken. En met in het centrum van dit gevoel haar tepels. Ze huiverde toen ze die tussen haar duim en wijsvinger rolde. En weer kwam ze klaar. Nu was het een ander gevoel. Het kwam nu meer van binnenuit, en het leek zich als een bal naar buiten te willen persen.

Bijna instinctmatig stopte ze nog een vinger in haar natte vagina, en nog één. Om het zo nog lekkerder en nog langer te laten duren. Zo diep mogelijk. Zuster Beatrice ontmaagde zichzelf. Uiteindelijk won het orgasme; het gevoel perste zich tussen haar vingers door. Vrouwengeil stroomde over de palm van haar hand.

Huiverend en sidderend kwam Beatrice tot rust. Meteen barstte ze in snikken uit. Is dit nu zo slecht?, vroeg ze zich af. Is dit nu datgene wat wij niet mogen weten, niet mogen doen? Het antwoord sloeg haar als de bliksem. Mensen die hieraan gehoor geven, kunnen zich nooit meer nederig opstellen naar God. Door aan dit gevoel toe te geven, kun je Hem nooit meer in volledige overgave eren. Want je geeft je namelijk aan jezelf, niet aan Hem. Beatrice huilde, en het kwam van diep. Ze had iets slechts gedaan en ze kon het nooit meer goed maken. Ze was een slet, een sloerie, een duivelshoer.

De weken daarna vergleden voor haar als in een angstdroom. Ze bracht de dagen naakt door biddend in haar cel. Ze bad totdat ze van uitputting op de koude harde grond in slaap viel. Ze vervuilde, at bijna niets en bad dat Hij iets van de schuld, de morele zonde zou wegnemen. De andere zusters meden haar. Zonder dat er een woord over was gesproken wisten zij waarom Beatrice zich in haar cel op had gesloten. Weken na de Zonde werd het de kloosteroudste te gortig. Ze sommeerde Beatrice de cel te openen en haar taken in de tuin te hervatten. 'Je moet leven met de zonden die je hebt begaan. Werk hard, niet alleen voor jezelf maar voor ons allemaal, en Hij zal je vergiffenis schenken'. Een deel van de last viel van haar af. Het was alsof de acceptatie van haar mentrix deel was van de vergeving waar zij naar zocht. Maanden duurde het voordat Beatrice een beetje leek op de levenslustige mooie jonge vrouw die ze was toen ze het klooster betrad.

Op een dag werd ze bij de zusteroudste geroepen. Een inquisitiegroep uit een naburig Franciscaner-orde wilde met Beatrice praten. Ze mocht zich gelukkig prijzen. De monniken zouden haar zonden overnemen. Maar Beatrice twijfelde daaraan. Haar zonden waren te groot. Gedwee liet zij zich naar de binnenplaats voeren waar de devote mannen al op haar zaten te wachten.

'Zo, dus jij bent zuster Beatrice?', vraagt de oudste monnik. De non kijkt naar de punten van haar voeten, en knikt bijna onmerkbaar. Ze zag niet dat de monniken elkaar veelbetekenend aankijken. 'Ga maar op de stoel zitten, dan stellen we een aantal vragen'. Beatrice doet wat van haar werd gevraagd.

'We hebben begrepen dat je gehoor hebt gegeven aan de verzoeking waar Hij je aan heeft blootgesteld?' Beatrice knikt weer, haar handen vroom in haar schoot gevouwen. De oudste monnik gaat verder: 'Ook hebben we gehoord dat je jezelf al flink gelouterd hebt?' 'Ja meneer'.

'Mhm, is het dan niet in je opgekomen dat Hij andere plannen met jou heeft? In al Zijn ondoorgrondelijke wegen, mmmm...?'

Beatrice raakte verward, bedoelde-ie nu echt wat ze meende te horen? 'Ik weet niet wat u bedoelt meneer', zei ze, niet-begrijpend naar hem opkijkend. 'Zuster, soms is het beter de verzoeking helemaal uit te leven. Zuster Beatrice, gij zijt gezegend. Een werktuig Gods om sodomie en hoererijen te dempen, op te vangen'. De monnik pakte haar bij haar hand, en troonde haar mee naar de kapel. Niet-begrijpend liet zuster Beatrice zich leiden. De andere monniken volgden. 'Oh Heer, dank dat U onze zuster zo rijk heeft bedeed met gevoelens die groter zijn dan zijzelf. Dank dat U ons tot haar heeft gebracht. Oh Heer, ons offer, nu, is meer dan Uw genadigheid. Het zal ook ons louteren van de sodomistische kwelgeesten die onze gelederen teisteren. Heer, aanvaard het, voor U. Amen'.

Met haar handen streng voor haar gezicht gevouwen luisterde Beatrice uiterlijk onbewogen naar het gebed. Maar diep in haar zwol die heerlijke kriebel die ze al maanden niet meer had gevoeld. Hoorde ze het nu goed?

Er was iets niet in de haak, maar toch... Het verlangen in haar groeide mee. De oudste monnik stond op, en leidde haar de kapel uit. Beatrice's onderbuik gloeide, en de tintelingen trokken door naar de onderkant van haar lichaam. Ze werd staand met haar rug tegen de muur gedrukt.

'Aanvaard Zijn Wil', zei hij slechts. Toen zakte hij door zijn knieën, en samen met de twee andere mannen ontdeed hij de non van haar onderhabijt. En Beatrice gaf zich eraan over...

RdW